

ren vil lave, så kan jeg ikke forstå, hvorfor ministeren lige nu vurderer, at det skulle tage et halvt år. Sundhedsstyrelsen har jo lavet den her undersøgelse for et par år siden, så det må jo være meget enkelt at gennemføre den samme undersøgelse én gang til, og vi må også kunne få resultatet meget hurtigt.

Det burde ikke være nødvendigt at bruge et halvt år på det. Vi burde meget hurtigt kunne få afklaret, om det virkelig står så galt til, som de undersøgelser, der hidtil har været lavet, viser. Så jeg håber, ministeren vil love, at det kommer til at gå noget hurtigere end et halvt år.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har jo det privilegium at bo i Frederiksborg Amt, men ellers har jeg jo ikke noget nærmere kendskab til Frederiksborg Amt, så jeg skal ikke kunne sige, ud fra hvilke motiver man dér styrer den amtskommunale virksomhed.

Jeg kan bare aflæse, at man helt konkret er ved at indføre gratis fødselsforberedelse. Det tager jeg bare frem som en nuance, når man nu tegner det her billede af, at alt skæres ned og skæres væk og skæres bort.

Jeg synes jo, det er en arrogant måde at tale på, når man går på talerstolen og siger: Vi, der befinder os ude i virkeligheden, ved. Det står så i kontrast til f.eks. sådan en som mig. Jeg synes, det er en helt urimelig måde at argumentere på.

Jeg går sådan set og bilder mig selv ind, at jeg også lever i en slags virkelighed, at jeg ikke er sådan en boble, der bare kan knipses væk. Jeg bruger mange kræfter på at være ude i virkeligheden, og ude i virkeligheden kan jeg jo se et sundhedsvæsen, som accelererer, hvor der har været en aktivitetsstigning sidste år, der er historisk høj. Den er da ikke kommet af ingenting. Den er da ikke kommet, fordi vi har brugt færre ressourcer. Den er da kommet, fordi det her område har været økonomisk endog meget højt prioriteret.

Det er heller ikke korrekt at stå og tale om de stigende medicinpriser. Så sent som i går kom der jo tal frem fra 1. kvartal, der viser, at disse meget voldsomme stigninger på medicinomkostninger, vi oplevede sidste år, nu er knækket, sådan at vi faktisk har en meget flad kurve, som vel er en slags vidnesbyrd om, at man også i lægeverdenen i almen praksis m.v. har aflæst det signal, som regeringen og andre med os har sendt, om, at man skal tænke over sin medicin-

ordination, fordi penge brugt på medicin ikke kan bruges på andre sundhedsfaglige virkemidler.

Kl. 18.55

Så jeg oplever en virkelighed, hvor der bliver behandlet flere patienter end nogen sinde, hvor ventetiden er lavere end nogen sinde, og jeg kan ikke få det til at stemme med det der billede af, at alt skæres ned og alt spares væk.

Det er klart, at der er en udfordring på det her område, som kalder på behovet for strukturændringer helt uafhængigt af, om vi putter flere penge i området eller ej. Derfor vil jeg også gerne advare imod, at et hvilket som helst amtskommunalt forslag om at sammensmelte fødselsafdelinger eller flytte andre afdelinger sammen aflæses som et udtryk for besparelser. Det kunne jo også aflæses som et udtryk for at søge at få skabt volumen i sin behandling, fremme et fagligt miljø, fremme muligheden for at lave en ordentlig arbejdstidstilrettelæggelse, hvor man kan opfylde forskellige mål på én gang.

For man skal jo gøre sig klart, at hvis man går ind og laver meget detaljerede processer, ikke for resultater af sygdomsbehandling – nu snakker vi fødsler, og dem karakteriserer jeg ikke som sygdom – men for behandlinger og serviceydelser ude i sundhedsvæsenet, altså for, hvordan det skal processes frem, så kan det gøre tingene tunge. Jo flere processuelle regler man skaber, jo dyrere risikerer man også at gøre en meget decentral struktur, jo tungere gør man jo sine vagtberedskaber, og jo mere lægger man vel i virkeligheden et pres på de strukturtiltag, som allerede finder sted i dag. Så dér er jo også en balance.

Hvis man ønsker et decentralt sundhedsvæsen, kan det godt være, at man skal passe på med ikke at stille op med så mange proceskrav, at de i virkeligheden kun kan gennemføres i den meget store organisation, medmindre de bliver meget dyre. Det synspunkt synes jeg også godt jeg kunne have lyst til at gøre gældende.

Ellers tror jeg ikke, jeg kan bibringe denne debat mere. Nu tager vi som sagt temperaturen på, hvordan det står til, og regeringens position vil på det her område som på andre områder være den, at vi skal have en ordentlig viden, før der kan ageres, også før vi i øvrigt kan tage stilling til den mest hensigtsmæssige måde at angribe det her område på. Hvis der viser sig fortsat at være problemer – der skal nok være hjørner, hvor tingene ikke er gode nok endnu – må vi